

Under Forhandlingen i Folketinget blev der under Hensyn til Uvisheden om, hvorvidt den siddende Militærkommission kunde tilendebringe sit Arbejde og de nye Militærlove saaledes muligvis ikke kunde ventes fremmet i Rigsdagssamlingen, eller selv om dette blev Tilfældet, at de dog ikke kom til at træde i Kraft i 1922, fra socialdemokratisk og radikal Side stillet Krav om yderligere Besparelser paa de militære Budgetter allerede i indeværende Aar. Disse Krav resulterede i Ændringsforslag stillet af de to Partiers Medlemmer i Udvalget. Besparelserne, der, efter hvad Mindretallet oplyser i Betænkningen, skulde andrage 3—4 Millioner, skulde fremkomme derved, at Antallet af værnepligtige, der uddannes ved de forskellige Vaaben, skulde kunne nedsættes til omkring det halve af det i Hærloven normerede Antal, ligesom der skulde foretages Indskrænkninger i Nybygninger, Øvelser og Udrustninger ved Flaaden. Flertallet (Venstre og Konservative) indstillede derimod Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, og Ændringsforslagene forkastedes med 57 St. mod 45. — I øvrigt oplyses det i Betænkningen, at Udvalget gennem Krigsministeriet havde afæsket de kommanderende Generaler en Erklæring om, hvorvidt det kan anses for forsvarligt, om der fremtidig — altsaa udover Aaret 1922 — foretages saadanne Afvigelser fra Hærlovens Bestemmelser. Efter at have fremhævet Lejr- og Kantonnementsøvelsernes store Betydning dels derved, at de danner et nødvendigt Supplement til de værnepligtiges Uddannelse, dels derved, at de giver Lejlighed til at indøve Førerne i Føring af Afdelinger af nogenlunde krigsmæssig Størrelse sammensat af de forskellige Vaaben, udtaler Generalerne, idet de gør opmærksom paa de uheldige Konsekvenser, der allerede har vist sig som Følge af disse Øvelsers Bortfald, at de meget maa beklage, at man endnu i Aar agter at foretage saadanne Afvigelser, og udtaler de »vi maa holde det for uforsvarligt, om man yderligere i de kommende Aar vilde skride til lignende Afvigelser«.

Loven vedtoges enstemmigt i begge Ting.